

Sygn. akt I C 621/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Merska

Protokolant Joanna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2020r w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa L. W.

przeciwko J. T. i P. T.

o zapłatę kwoty 12.000,00zł

1. Zasądza solidarnie od pozwanych J. T. i P. T. na rzecz powoda L. W. kwotę 3.000,00 (trzy tysiące) złotych wraz odsetkami ustawowymi od dnia 1 lutego 2019r do dnia zapłaty.
2. W pozostałym zakresie powództwo oddała.
3. Zasądza od powoda na rzecz pozwanych kwotę (...),75 (dwa tysiące siedemset dwanaście 75/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.
4. Zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda 904,25 (dziewięćset cztery 25/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.
5. Nakazuje ściągnąć solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa kwotę 310,77 (trzysta dziesięć 77/100) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, od uiszczenia których powód został zwolniony.
6. Nie obciąża powoda pozostałymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt I C 621/19

UZASADNIENIE

Powód – L. W. skierował pozew przeciwko J. T. i P. T. wnosząc o solidarną zapłatę na jego rzecz kwoty 12.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.02.2019r do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w wyniku pobicia w dniu 10 czerwca 2017r. Wniósł również o zasądzenie od pozwanych solidarnie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w dniu 10 czerwca 2017r około godziny 16.00 w miejscowości S. powód został pobity przez pozwanych J. T. i P. T., za co zostali skazani wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 25 kwietnia 2018r w sprawie o sygn. akt IIK 415/17. Sąd ustalił, że oskarżeni – J. T. i P. T. - działali wspólnie i w porozumieniu, działając publicznie z oczywistego błędnego powodu i okazując w ten sposób rażące lekceważenie porządku prawnego, używając przemocy wobec pokrzywdzonego w postaci zadawania mu ciosów ręką i nogą, przewróceniu na ziemię, narazili powoda na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku co najmniej z art. 157§1kk. Powód doznał obrażeń w postaci złamania nosa oraz ran na obu łokciach i kolanach. Urazy powstałe w wyniku pobicia spowodowały czasową

niezdolność powoda do pracy w okresie od 12 do 23 czerwca 2017r oraz ograniczenie zdolności do pracy w okresie późniejszym. Z uwagi na gojenie się ran nosa, kolan i łokci, powód przez kolejne tygodnie po pobiciu zmuszony był zaprzestać jakiegokolwiek aktywności i zamiast tego pozostać w domu celem umożliwienia jak najszybszego zagojenia ran. Ponadto w dniach 12 i 19 czerwca powód zgłaszał się na wizyty kontrolne do lekarza specjalisty otolaryngologa. Powód podał, że skutki odczuwane przez powoda bezpośrednio po zdarzeniu były nader dokuczliwe, a leczenie i gojenie ran było uciążliwe. Zdarzenie to było również źródłem stresu i dyskomfortu psychicznego. Aktualnie leczenie zostało zakończone, jednak nadal powód odczuwa jego skutki sprowadzające się do „zatykania się” nosa czy trudności z oddychaniem. Przebyty uraz sprzyja częstym infekcjom dróg oddechowych, nosogardzieli i zatok, a w okresach wiosenno – zimowych i jesienno – zimowych może sprzyjać chorobom alergicznym, wymagającym specjalistycznego leczenia. Zdaniem powoda w tej sytuacji żądanie zadośćuczynienia w kwocie 12 tys. zł jest uzasadnione, ponieważ ma charakter kompensacyjny i powinno całościowo wyrównywać uszczerbek niematerialny poniesiony przez powoda. Roszczenie to uwzględnia również wypłacone świadczenie w kwocie 3000zł, które w ramach nawiazki zostało orzeczone wyrokiem Sądu w sprawie karnej.

Pozwani – J. T. i P. T. wnieśli o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego, a dodatkowo o zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazali, że powód otrzymał już od nich 8.880,00zł – 3000,00zł tytułem nawiazki i 5880.00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W ocenie pozwanych kolejno wysuwane nowe roszczenia nie znajdują uzasadnienia na tle obowiązujących przepisów nadto są sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Roszczenie powoda zdaniem pozwanych świadczyć może o chęci wzbogacenia się ich kosztem. Doznane przez powoda drobne obrażenia w postaci złamania nos oraz otarć naskórka obu łokci nie spowodowały by podjął on leczenie psychiatryczne bądź miał zażywać silnie oddziałujące leki psychotropowe, nie potrzebował pomocy rodziny w zwykłych czynnościach życia codziennego.

Sąd Rejonowy w Giżycku ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest to, że dnia 10 czerwca 2017r J. T. i P. T. w miejscowości S. gm. G., działając wspólnie i w porozumieniu, działając publicznie z oczywiste błahego powodu, okazując w ten sposób rażące lekceważenie porządku prawnego, wzięli udział w pobiciu L. W. w ten sposób, że zadawali mu uderzenia pięścią w twarz a następnie po upadku pokrzywdzonego na ziemię kopali go po całym ciele, wskutek czego doznał on obrażeń ciała w postaci złamania kości nosa oraz otarć naskórka obu łokci i kolan tj. obrażeń skutkujących naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni określony w art. 157§1kk narażając L. W. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku, co najmniej z art. 157§1kk – tj. czynu kwalifikowanego z art. 158§1kk w zw. z art. 57a§1kk. Za popełnienie tego czynu obaj pozwani zostali skazani na kary po 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby 2 lat. Pozwani zostali zobowiązani solidarnie do zapłaty na rzecz L. W. kwoty 3.000,00zł tytułem nawiazki, zobowiązani również do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 5040,00zł – wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 25 kwietnia 2018r sygn. akt IIK 415/17.

Wyrok ten uprawomocnił się dnia 09 sierpnia 2018r – utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie po rozpoznaniu apelacji pozwanych – sygn. akt VII Ka 671/18.

Zauważyć należy, iż zgodnie z art. 57a§2 kk sąd orzeka nawiazkę na rzecz pokrzywdzonego, chyba że orzeka obowiązek naprawienia szkody, obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiazkę na podstawie art. 46. W sprawie karnej powodowi przyznano tytułem nawiazki od pozwanych solidarnie kwotę 3000zł. Sąd wskazał, iż kwota ta zrekompensuje w sposób adekwatny cierpienie i ból fizyczny, jakie w wyniku zajścia odniósł powód – uzasadnienie wyroku w sprawie II K 415/17.

W toku postępowania karnego powód złożył wniosek o przyznanie mu zadośćuczynienia w kwocie 15 tys. zł k. 109 w/w akt.

W toku przedmiotowego postępowania na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, ortopedii i traumatologii ustalono, że dolegliwości bólowe występujące u powoda można określić jako średniego stopnia, trwające około dwóch tygodni. Ponadto biegły podał, iż na przyszłość w związku z doznanymi urazami, nie ma żadnych wskazań

medycznych (k. 95 – 97). Biegły przyjął, iż powód doznał uszczerbku na zdrowiu w wymiarze 5%. Sąd ocenił opinię jako wiarygodną, rzetelną, popartą wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłego.

Świadek N. W. – córka powoda – opisała stan zdrowia ojca bezpośrednio po zdarzeniu, jak również w okresie następnych dwóch tygodni. Podała, że przez pierwszy tydzień po pobiciu jego stan zdrowia był gorszy, ale później stopniowo było lepiej. Jej zdaniem powód w dalszym ciągu odczuwa skutki tego zdarzenia – zmienił mu się głos na bardziej nosowy i ma częściej katar (k. 76 – 76v).

Powód podał, że pierwszej nocy po pobiciu był obolały, nie mógł zasnąć i przyjmował leki przeciwbólowe. Nie mógł oddychać przez nos i przez miesiąc stosował krople do nosa przepisane przez laryngologa. Zaraz po zdarzeniu nie wychodził z domu przez kilka dni, miał podbite oczy. Podał, że ma trudności z oddychaniem przez nos, oddycha ustami i teraz zaczął chrapać, czego wcześniej nie było. Ocenia, że jest to skutek pobicia. Wskazał na swój stan psychiczny zaraz po zdarzeniu, odczuwany obecnie lęk.

Sąd ocenił powyższe wymienione dowody jako wiarygodne, ponieważ zarówno z zeznań córki powoda jak i jego przesłuchania wynikają te same okoliczności, którym pozwani nie zaprzeczali.

W tym stanie faktycznym Sąd ocenił, iż podstawą prawną żądania pozwu jest art. 415kc, art. 445§1kc i art. 441§1kc.

Zadośćuczynienie powinno zmierzać do tego, aby w możliwie najszerszym zakresie złagodzić doznawane przez poszkodowanego ujemne przeżycia psychiczne i fizyczne. Faktem jest, że orzekając o zadośćuczynieniu sąd dysponuje stosunkowo szeroką swobodą, na którą pozwala niewątpliwie niedookreślone kryterium wysokości zadośćuczynienia, jaką jest "odpowiedniość". Przyznana kompensata nie powinna jednak przekraczać obiektywnie rozsądnych granic – wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 22 lutego 2018r sygn. akt I ACa 846/17 (LEX 2516260).

W wyroku z dnia 22 września 2015r Sąd Apelacyjny w Warszawie wskazał, że ustalając wysokość zadośćuczynienia w przypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia należy wziąć pod uwagę m.in. rodzaj i stopień intensywności cierpień fizycznych lub psychicznych, czas ich trwania, nieodwracalność skutków urazu, wpływ skutków wypadku na dotychczasowy styl życia pokrzywdzonego, rodzaj dotychczas wykonywanej przez niego pracy zarobkowej, szanse na przyszłość, a także poczucie nieprzydatności społecznej, czy wywołaną następstwem deliktu bezradność życiową pokrzywdzonego – sygn. akt VI ACa 1098/14 (LEX 1843234).

Z ustaleń Sądu wynika, że powód przez okres dwóch tygodni odczuwał fizycznie skutki pobicia, przez pierwsze dni po pobiciu nie wychodził z domu ponieważ miał podbite oczy, przez miesiąc stosował krople do nosa i przez dwa tygodnie nie mógł pracować. Powód nie korzystał z pomocy psychologa czy psychiatry, nie kontynuował leczenia przez okres ostatnich lat, zaś obecnie odczuwane dolegliwości nie mają związku ze zdarzeniem z dnia 10.06.2017r. Podnieść należy, iż wyrok karny w sprawie zapadł prawie po roku od zdarzenia, w swoich zeznaniach powód nie wspominał o pogorszeniu jego stanu zdrowia czy odczuwaniu innych dolegliwości.

Jednocześnie nie można zgodzić się ze stanowiskiem pełnomocnika pozwanych, który stwierdził że powód doznał „drobnych obrażeń” oraz otrzymał kwotę 8800,00zł tytułem zgłoszonych roszczeń. Otóż z wyroku Sądu karnego wynika, że obrażenia, których doznał powód spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, a tytułem nawiązki otrzymał kwotę 3000zł. Pozostałe koszty to zwrot wynagrodzenia, które uiścił na rzecz ustanowionego w sprawie pełnomocnika.

Reasumując, Sąd ocenił iż kwota zadośćuczynienia w wysokości 3000,00zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2019r w pełni rekompensuje powodowi krzywdę niematerialną jakiej doznał on na skutek pobicia. Proces leczenia nie był długi, na pewno powód nie wychodził z domu po pobiciu bo miał siniaki pod oczami, ale biegły nie widzi konieczności dalszego leczenia. Powód wrócił do pracy choćby dorywczej i jak wynika z zaświadczenia Urzędu Pracy k. 71 dnia 27.04.2017r pracował na podstawie umowy o pracę, a ponownie zarejestrował się jako osoba bezrobotna dnia 02.05.2018r. Zatem przez okres po zdarzeniu wykonywał prace zarobkowe na podstawie umowy o pracę.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, stanowiącego, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Mając na uwadze, że powództwo zostało uwzględnione w 25 % sąd dokonał stosunkowego rozdzielania kosztów, uwzględniając po stronie powoda koszty w wysokości 3.617 zł (3.600 zł wynagrodzenie pełnomocnika powódki i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa). Po stronie pozwanego należało uwzględnić koszty w wysokości 3.617zł (wynagrodzenie pełnomocnika). Koszty sądowe poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa to wpis – 600zł oraz koszt wydania opinii biegłego – 643,08zł. Uwzględnivszy fakt poniesienia wydatków przez Skarb Państwa Sąd Rejonowy w Giżycku na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. orzeczono jak w pkt 5 wyroku. Sąd zgodnie z art. 102 kpc nie obciążył powoda kosztami należnymi Skarbowi Państwa z uwagi na jego ciężką sytuację materialną.